

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רכ"ה ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְזִינְיָהּ, בְּרִיךְ אַנְתָּ לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַרְבַּע יְסוּדִין. כְּעַן אֶתְבָּרִיר כֻּלָּא עַל בּוֹרֵייהּ.
(ע"כ רעיא מהימנא) (ובחבורא קדמאה קיבה רל"ד ע"ב)

תרגום לעברית

אֲבָל חֵילוֹת אַמּוֹת עוֹבְדֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, הֵם מַצֵּד הַפְּרוּד. אוֹי לְמִי שְׁגוֹרִם
בְּחֻטְאֵיו לְהַעֲלוֹת אוֹתִיּוֹת וְחִיּוֹת וְיִסּוּדוֹת, שְׁמִיד מִסְתַּלֵּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל,
וַיִּכְנָסוּ בִּינֵיהֶם אַמּוֹת עוֹבְדֵי עֲבֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שְׁאִין לָהֶם קִרְבָּה לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁאִין קִרְבָּנוֹת בְּחוּץ לְאַרְצָא. וְלִכְּן פִּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, הִדָּר בְּחוּצָה לְאַרְצָא דּוֹמָה כְּמִי
שְׁאִין לוֹ אֱלֹהִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאַמֵּר דְּבָרִים הֶלְלוּ, יָרְדוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְחִיּוֹת
קְדוֹשׁוֹת וְאַרְבַּעַת יְסוּדוֹת אֱלִיו, וּבִרְכוּ אוֹתוֹ וְאַמְרוּ: עַל יָדָךְ, רוּעָה הַנָּאֲמָן, יָרַד עָלֵינוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְקַרְבִּים מִיָּן לְמִינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַרְבַּעַת
יְסוּדוֹת. כְּעַת הַתְּבָרֵר הַכֹּל עַל בְּרִיּוֹ.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים לא) בָּטַח בְּיְיָ וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וּרְעָה אֱמוּנָה. בָּטַח בְּיְיָ, כִּדְקָא יָאוּת. וַעֲשֵׂה טוֹב, תְּקוּנָא דְּבְרִית קִדִּישָׁא. דִּתְהֵא מִתְקֵן לִיה, וְנִטִּיר לִיה כִּדְקָא יָאוּת. וְאִי תַעֲבִיד דָּא, אַנְתָּ תְּהֵא הָכָא בְּאַרְעָא, וְיִתְזֹן מִנָּה, וְיִתְפָּרְנֵס מִנָּה, הֵהִיא אֱמוּנָה דְּלַעֲיִלָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים לו) בָּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וּרְעָה אֱמוּנָה. בָּטַח בַּה', כָּרְאוּי. וַעֲשֵׂה טוֹב, תְּקוּן שֶׁל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, שֶׁתִּתְקַן אוֹתָהּ וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ כָּרְאוּי. וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, אַתָּה תִּהְיֶה כָּאֵן בְּאַרֶץ, וְאוֹתָהּ הָאֱמוּנָה שֶׁלְּמַעַלָּה תִּזְוֶן מִמֶּךָ וְתִתְפָּרְנֵס מִמֶּךָ.

טקסט הזוהר

וְתו, (ס'א' מתקן ליה ונטיר ליה. שכן ארץ ארץ קדישא עילאה ארץ החיים דההיא ארץ תשרי בההוא טוב. ורעה אמונה ההיא אמונה דלעילא יתזון ויתפרנס מניה על ידך. ואי תעביד דא) תתענג על יי ויתן לה מְשָׁלוֹת לְבָבָהּ. כָּל דָּא אֶתְתְּקַנְתָּ בְּתִקּוּנָא דְּבְרִית. כִּיּוֹן דִּאֶתְקַנְתָּ בְּרִית, אֶתְקַן כָּלָא. פִּנְחָס בְּגִין דִּקְנִי עַל בְּרִית דָּא, זָכָה לְכָלָא. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאֶגִּין עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבִיָּה אֶתְקַנִּים וְהִתְעַנַּג עַל יי. דְּהָא סְלִיק וְאֶתְקַשְׁר לַעֲיִלָא, (וּאִנְהִיר) בְּאוֹר קֳדָמָא דְּכָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְגִבְיָ לִיה. בְּהֵוָה אוֹר דִּאֶתְהִי אֲבָרְהָם מִנִּיה, וְאַהֲרֹן כֹּהֵנָא אֶתְקַשְׁר בִּיה.

תרגום לעברית

ועוד, (מתקן אותו ושומר עליו. שכן ארץ ארץ קדושה עליונה, ארץ החיים, שהארץ ההיא תשרה בטוב ההוא. ורעה אמונה אותה האמונה שלמעלה תהיה נזונית ומתפרנסת ממנו על ידך. ואם תעשה זה) תתענג על ה' ויתן לך משאלת לבך - כל זה מתקן בתקון הברית. כיון שהתקנה הברית, התתקן הכל. פנחס, משום שקנא על

ברית זו, זכה לכל. ולא עוד, אלא שהגן על כל ישראל, ובו התקים והתענג על ה'. שהרי עלה והתקשר למעלה (והאיר) באור הראשון שברא הקדוש ברוך הוא וגנו אותו. באותו אור שנהנה ממנו אברהם, ואהרן הכהן נקשר בו.

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר דְּאַסְתָּלֶק לְכַהֲנָא רַבָּא, לָא אֲדַכֵּר לִיה קְטִלְנוּתָא דְזִמְרִי, וְלָא יָאוּת בְּגִין דְּלָא יִתְאַחַד כָּלִל בְּעֲנַפּוֹי דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְלָא אֶתְחַזִּי לְאַדְכָּרָא עָלֶיהָ. דְּכָל מָאן דְּקִטִּיל, עֲנַפִּין דְּסִטְרָא אַחְרָא אֵית בֵּיה. וּפְנִחָס הָא מִתְאַחִיד בִּימִינָא, וְלִית לִיה חוּלְק בְּסִטְרָא אַחְרָא כָּלִל, וְעַל דָּא לָא אֲדַכֵּר הָכָא. מַה דְּאֶתְחַזִּי שְׂבַחָא, אֵיהוּ גִנְאֵי לִיה, וּנְחִיתוּ מִדְּרָגָא עֲלָאָה דְּאֶתְאַחִיד בֵּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב הַמוֹכֶה אֲשֶׁר הוֹכֶה סֶתֶם, וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמוֹכֶה, וְלָא אֲדַכֵּר עַל יְדָא דְמָאן.

תרגום לעברית

אחר שְׁעָלָה לְכַהֲנָה גְדוּלָה, לֹא הִזְכִּיר לוֹ הָרֵג זִמְרִי, וְלֹא רָאוּי, בְּשִׁבְלִי שְׁלֹא יֵאָחַז כָּלִל בְּעֲנַפּוֹי שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְלֹא רָאוּי לְהִזְכִּיר עָלָיו. שְׁכָל מִי שֶׁהוֹרֵג, עֲנַפִּים שֶׁל צַד הָאֲחֵר יֵשׁ בוֹ. וּפְנִחָס הָרִי נֶאָחַז בְּיָמִין, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּצַד הָאֲחֵר כָּלִל, וְלָכֵן לֹא נִזְכָּר כָּאן. מַה שְּׁנִרְאָה שְׂבַח - גִּנְאֵי הוּא לוֹ, וּנְחִיתוֹת מִמַּעַלָּה עֲלִיוֹנָה שְׁנֶאָחַז בָּהּ. וְלָכֵן כְּתוּב הַמֶּכֶה אֲשֶׁר הִכָּה סֶתֶם, וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֶּכֶה, וְלֹא נִזְכָּר עַל יְדֵי מִי.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי פְּנִחָס, זַכָּאָה דְּרָא דְשִׁמְעִין מִיֵּלָךְ בְּאוֹרֵייתָא, וְזַכָּאָה חוּלְקֵי דְזִכְיָנָא לְכַה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זַכָּאָה דְּרָא, דְּאֵנֶת וַחֲסִידוּתָךְ אֲשֶׁתְּכֶח בְּגוּוֹיָהּ. עַד דְּהוּוּ יִתְבִּין וּמִפְּיִסִין דָּא לְדָא, אֶתָּא רַבִּי אֱלֶעָזָר בְּרִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאֲשַׁכַּח לוֹן תַּמָּן. אָמַר רַבִּי פְּנִחָס, וַדַּאי דְּכְתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כְּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֱלֶעָזָר בְּרִי, תִּיב בְּרִי, וְאֵימָא קָרָא. יִתִּיב רַבִּי אֱלֶעָזָר.

אמר רבי פנחס, אשרי הדור ששומעים דברי התורה שלך, ואשרי חלקי שזכיתי לכה. אמר רבי שמעון, אשרי הדור שאתה וחסידות שלך נמצא בתוכו. עד שהיו יושבים ומפייסים זה את זה, בא רבי אלעזר בן רבי שמעון ומצא אותם שם. אמר רבי פנחס, ודאי שפתיב (בראשית לב) ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה. אמר לו רבי שמעון, אלעזר בני, שב בני ואמר הפסוק. ישב רבי אלעזר.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (בראשית לב) ויעקב הלך לדרךבו ויפגעו בו מלאכי אלהים. מאי ויפגעו בו. אלא אית פגיעה לטב. ואית פגיעה לבייש. ואית פגיעה לצלותא. אלא בשעתא דהוה אזיל לחרון, מה כתיב. (בראשית כח) ויפגע במקום, צלותא דערבית הוה דצלי בההוא מקום. כמה דאת אמר, (שמות לג) הנה מקום אתי. וצלותא דערבית בההוא אתר אתחזי.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (שם) ויעקב הלך לדרךבו ויפגעו בו מלאכי אלהים. מה זה ויפגעו בו? אלא יש פגיעה לטוב ויש פגיעה לרע ויש פגיעה לתפלה. אלא בשעה שהיה הולך לחרון מה כתוב? (שם כח) ויפגע במקום. תפלת ערבית היה מתפלל באותו מקום, כמו שנאמר (שמות לג) הנה מקום אתי. ותפלת ערבית באותו מקום נראתה.

טקסט הזוהר

תו ויפגע במקום, מלי פיוסין איהו. דאתא שמשא קדישא לגבי סיהרא, בעלה לגבי אתתא. מכאן דלא יאות לבעל למיתי לגבי אתתא, אי לא הוי במלי פיוסין לפייסא לה. דכתיב ויפגע במקום, ולבתר וילן שם. כד הוה אתי יעקב מחרון, מה כתיב, ויפגעו בו, שדרת היא לפייסא ליה, למיתי לגבה.

עוד ויפגע במקום - דברי פיוסים הם. שבא השמש הקדוש אל הלכנה, בעלה אל אשתו. מכאן שלא ראוי לפעל לבא לאשה אם לא היה בדברי פיוסים לפיסה, שכתוב ויפגע במקום, ואחר כך וילן שם. כשהיה בא יעקב מתרן, מה כתוב? ויפגעו בו. שלחה היא לפייס אותו לבא אליה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ו ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ויאמר יעקב כאשר ראם. מאי כאשר ראם. אליו מלאכין דיום, ומלאכין דלילה הוו, ואתכסיו מניה, ולבתר אתגליין ליה. ועל דא כאשר ראם, כתיב מחנה אלהים זה. מהכא דהווי אליו דיממא, ואליו דליליא. אינון דליליא כתיב בהו,

תרגום לעברית

ויאמר יעקב כאשר ראם. מהו כאשר ראם? אלו מלאכי היום. ומלאכי הלילה היו, ונתכסו ממנו, ואחר כך נתגלו לו. ולכן כאשר ראם, כתוב מחנה אלהים זה. מכאן שהיו אלו של היום, ואלו של הלילה. באלו של הלילה כתוב מחנה אלהים, ובאלו של היום כתוב בהם זה. ולכן ויקרא שם המקום ההוא מחנים, שתי מחנות. ועכשו מחנות קדושים ראיתי כאן. אשרי הדרך שבאתי לכאן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.